

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.37.015/2026/2.

A tanács tagjai:

Dr. Márton Gizella a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

Dr. Darák Péter bíró

Dr. Demjén Péter bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

kk. név

(cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei

Kormányhivatal Nyíregyházi Járási Hivatala

(cím3)

Az alperes képviselője:

dr. Galambos Ildikó Zsuzsanna kamarai

jogtanácsos

A per tárgya:
kapcsolatos közigazgatási jogvita

kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárással

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (10. sorszám)

A felülvizsgálni kért határozat: Debreceni Törvényszék 2025. november 10-én

kelt 4.K.701.110/2025/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A 2024. február 21-én született kiskorú felperes nevében a törvényes képviselői által meghatalmazott jogi képviselő Pneumococcus, Varicella 2. adagja, MMR, dTap+HiB+Polio kötelező védőoltások alóli mentesítés iránti kérelmet terjesztett elő az alperesnél 2025. április 23-án.

[2] Az alperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezményre való figyelmeztetés mellett 30 napon belül teljesítendően, hiánypótlásra hívta fel a felperes törvényes képviselőit a hiányzó kezelőorvosi szakvélemény benyújtása tekintetében. A hiánypótlásra felhívó végzés átvételére 2025. május 13-án sor került, azonban a felperes a hiányzó szakvéleményt a végzésben megadott határidőben nem pótolta.

[3] Az alperes a 2025. június 19-én kelt SZ-10/NEO/01936-6/2025. ügyiratszámú végzésével (a továbbiakban: alperesi végzés) a közigazgatási hatósági eljárást az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette. Indokolása szerint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (3a) bekezdése szerint a kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt,

azonban azt a felperes a kérelméhez nem csatolta, illetve nem pótolta sem a 2025. június 11-én lejárt hiánypótlási határidőn belül, sem azt követően a végzés meghozataláig.

[4] A felperes a végzés meghozatala után, 2025. június 22-én hiánypótlást terjesztett elő az alperesnél, egyidejűleg kérte a mentesítési eljárás felfüggesztését arra hivatkozással, hogy a szakvélemény beszerzése, pótlása érdekében a gyermek háziorvosa ellen peres eljárás van folyamatban a Nyíregyházi Törvényszék előtt.

A felperes keresetlevele

[5] A felperes – a törvényes képviselői által meghatalmazott jogi képviselő útján – keresetlevelet terjesztett elő, amelyben kérte elsődlegesen az alperesi végzés megsemmisítését és az alperes eljárás lefolytatására kötelezését, illetve a mentesítési eljárás felfüggesztésére kötelezését az Ákr. 48. § (1) bekezdés b) pontja szerint, másodlagos kérelme az alperesi végzés megsemmisítésére és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésére irányult.

[6] Jogsértésként az Ákr. 2-6. §-ainak, 44. §-ának, 50. § (2) bekezdés c) pontjának, 48. § (1) bekezdés a) pontjának, 47. § (1) bekezdés b) pontjának, 62. § (1) bekezdésének, 81. § (1) bekezdésének, az Eütv. 58. § (3), (3a) és (10) bekezdéseinek megsértésére, valamint az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott. Előadta, hogy az alperes eljárása sérti a gyermek testi-lelki jólétéhez és a család önrendelkezéséhez való jogát, ellentétben az Alaptörvény 2025. április 15-től hatályos XVI. cikk (1) bekezdésével.

[7] Állította, hogy a kötelező oltási rendszer alaptörvényellenes, az Alaptörvény R) cikk, II. cikk, VI. cikk, L) cikk (1) bekezdése, XV. cikk (5) bekezdés és XXVI. cikk szerinti rendelkezésekbe ütközik; aránytalan jogkorlátozást jelent és nem érvényesül a szülői döntési jog sem az egészségügyi kérdésekben, ami által sérül a gyermek lelki fejlődéséhez való joga is. Az Alkotmánybíróság normakontroll eljárásának kezdeményezése iránti indítványt terjesztett elő az Eütv. 57.-58. §-ai, különösen az Eütv. 57. § (2) bekezdés a) pontja, valamint a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 4. §-a, 11. § (1)-(2) bekezdései alaptörvényellenességének megállapítása érdekében.

A jogerős ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában elsősorban leszögezte, hogy a hatósági eljárás a felperes kérelmére indult, mely kérelemhez kezelőorvosi szakvéleményt nem csatolt, ezért az alperes – az Ákr. 44. §-a alapján – jogszerűen hívta fel a felperest a kérelem hiányosságának pótlására. A bíróság kifejtette, hogy az Eütv. 58. § (3a) bekezdésében előírt kezelőorvosi szakvélemény a mentesítési kérelem olyan kötelező melléklete, amelynek hiányában az eljárás az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntetendő. Tényként állapította meg, hogy a felperes az eljárás felfüggesztésére irányuló beadványát az ügyintézési határidőn belül, ugyanakkor a

hiánypótlásra nyitva álló 30 napos határidőn túl, a támadott végzés meghozatala után terjesztette elő. Az Ákr. 4. §-a viszont azt a kötelezettséget szabja a hatóság számára, hogy a tényállás tisztázása mellett a lehető leggyorsabban folytassa le az eljárást, és az ügyintézési határidő azt a legkésőbbi határnapot jelzi, amikorra mindenképpen le kell zárni az eljárást (ez egy lehetséges maximális intervallum). Mivel a perbeli esetben a felperesnek elegendő idő állt rendelkezésére, hogy a kérelme elbírálásához szükséges dokumentumot benyújtsa vagy annak hiányában a hatóságot tájékoztassa, az ügyféli jogai sérelmét nem lehetett megállapítani. Nem sérültek az Ákr. felperes által felhívott további alapelvi rendelkezései és a jóhiszemű eljárás követelménye sem.

[9] A Kúria kiforrott joggyakorlatára történő hivatkozás mellett összegezve azt rögzítette, hogy az alperes eljárása a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelt, a hiánypótlási felhívásban megjelölt dokumentum benyújtásának elmulasztására tekintettel jogszerűen rendelkezett az eljárás megszüntetéséről, az őt terhelő tájékoztatási, tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségnek eleget tett, így a közigazgatási hatósági eljárás megszüntetése tárgyában hozott végzése a kereseti kérelemben foglalt okokból nem jogszabálysértő.

[10] Nem tartotta szükségesnek az Alkotmánybíróság megkeresését sem. Utalt az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) számú és 3080/2019. (IV. 17.) számú AB határozataiban foglaltakra, kiemelve, hogy az Alkotmánybíróság ezekben a döntéseiben mélyrehatóan vizsgálta a kötelező védőoltások szükségességét és arányosságát, kifejtve, hogy az életkorhoz kötött védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, valamint az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez, mely alkotmánybírósági érvelés változatlanul alkalmazható. Hivatkozott az Alkotmánybíróság további döntésére is, így a 3331/2023. (VI. 21.) AB végzés [42] és [43] pontjában foglaltakra, amely megerősítette a 3080/2019. (IV. 17.) AB határozatban és a 39/2007. (VI. 20.) AB határozatban rögzített álláspontot.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet ellen, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte (lényegében a közigazgatási cselekményre kiterjedő hatállyal) az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésével.

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozott.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja körében előadta: azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el érdemben bizonyos kereseti kérelmeit és a keresetlevélben hivatkozott releváns alapjogi sérelmeit, illetve mellőzve a normakontroll eljárás kezdeményezését csak a korábbi AB határozatokra utalt. Kifejtette, hogy az ítélet, amely az oltási rendszert fenntartja, 2025. április 15. után összeegyeztethetetlen az Alaptörvény II. és

XVI. cikkeivel, mert nem veszi figyelembe a gyermekjogok abszolút prioritását és az élethez való jog sérthetetlenségét. Miután az elsőfokú bíróság azt az álláspontot fogadta el, hogy az Eütv. 58. § (3a) bekezdésében előírt kezelőorvosi szakvélemény a mentesítési kérelem olyan kötelező melléklete, amelynek hiányában - függetlenül a körülményektől - az eljárás az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntetendő, ezzel egy merev, formalista jogalkalmazást tanúsított, az anyagi igazság feltárásával szemben. Nem egyedi, hanem általános jogkérdésről van szó, amelynek kúriai szintű tisztázása a joggyakorlat egységének biztosításához elengedhetetlen.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében kiemelte, hogy a mentesítési eljárás, a kötelező oltások elrendelése jelentős társadalmi kérdéseket vet fel különösen az élethez és testi épséghez való jog védelme szempontjából és abban a vonatkozásban is, hogy a jogerős ítélet által elfogadott értelmezés gyakorlatilag ellehetetleníti a mentesítési eljárások érdemi lefolytatását azokban az esetekben, amikor a kezelőorvosi szakvélemény beszerzése objektív okokból – például folyamatban lévő polgári per vagy szakmai vita miatt – időigényes. A Kúria állásfoglalása nélkül fennáll a veszélye annak, hogy az alapjogokat érintő ügyekben a hatósági eljárás pusztán eljárásjogi formalitások alapján zárul le.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja körében pedig arra utalt, hogy a befogadás indokolt, tekintve, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítás mellőzése miatt nem mérlegelte érdemben a bizonyítás szükségességét, hanem a relevancia téves jogi értelmezésével eleve kizárta annak lehetőségét, hogy az ügy érdemére kiható tények feltárára kerüljenek; ezáltal a bíróság megfosztotta a felperest attól, hogy eljárási jogait ténylegesen gyakorolhassa, és sérült a kontradiktórius eljárás, valamint a fegyveregyenlőség elve és az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés történt. A jogsérelem közvetlenül kihatott az ügy érdemére, mivel az érdemi vizsgálat elmaradása folytán a kérelmező jogi helyzete változatlanul hátrányos maradt, és az ügyben releváns egészségügyi kockázatok mérlegelése elmaradt.

[16] Az ügy érdemében röviden kifejtette az álláspontját és csatolta az Alkotmánybíróság normakontroll eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelmét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[18] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[19] A Kp. 2025. augusztus 19-től hatályos 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelöni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell.

[20] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében megjelölt okokat, a felperes előadását, de a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását egyik ok alapján sem látta indokoltnak a következőkre figyelemmel.

[21] Elsősorban hangsúlyozza, hogy a befogadásról szóló döntés azt célozza, hogy a Kúria az egyedi ügyek elbírálásában is elláthasson jogegységi funkciót. Erre is tekintettel kiemelendő, hogy a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a támadott bírói határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[22] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében, vagyis a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, mellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat {a továbbiakban: 7/2023. JEH} 1. pont). Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[23] A Kúria a fenti befogadási okot is értelmezve a 2/2024. (XII. 3.) számú KK véleményében kifejtette a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulata körében, hogy a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a Kúria akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi hatályú határozatában vagy a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatában még nem foglalt állást. A 7/2023. JEH szerint a joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak

továbbá konjunktív feltétele, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek azt mutatják, hogy a bírói gyakorlat széttartó, illetve a joggyakorlat egysége a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn.

[24] A Kúria kiemeli, hogy a kötelező védőoltások vonatkozásában az elvi jelentőségű jogkérdések tekintetében már állást foglalt mint felülvizsgálati bíróság, és a bírói gyakorlat egységes. A Kúria töretlen gyakorlata szerint a védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A védőoltásokkal kapcsolatos jogi szabályozás betartása kötelező. A védőoltás elrendelése nem jár alapjogi sérelemmel, mentesülni alóla kizárólag az Eütv. 58. § (3) bekezdésében foglaltak esetén lehet [Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.VI.37.049/2022/6.]. A Kúria továbbá értelmezte az Alkotmánybíróság e körben meghozott határozatát is, és annak indokolását figyelembe vette a döntésében foglalt érvelés kifejtésekor [Kfv.IV.37.409/2021/6., Kfv.I.37.241/2024/7.].

[25] Megállapítható, hogy a Kúria által kialakított bírósági joggyakorlat tehát hosszabb idő óta következetes és egységes, annak továbbfejlesztése nem indokolt. A felperes felülvizsgálati kérelme ebben a körben ugyanakkor nem is tartalmaz elvi jelentőségű jogkérdést. Az a körülmény, hogy a felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság egyes kereseti kérelmeit, így az alapjogi sérelemre vonatkozó hivatkozását nem bírálta el, vagy az, hogy álláspontja szerint az ítélet az oltási rendszer fenntartásához járul hozzá, az egyedi ügyre tartozó, az adott tényállás alapján vizsgálható kérdés, de nem tekinthető elvi jelentőségűnek, és nem általános jogkérdés, ahogyan azt a felperes állította. A felperes nem támasztotta alá az ellentétes bírói döntések tényét sem. A Kúria hangsúlyozza, hogy a jogerős ítélet indokolása úgy is megfelelhet a perrendtartás előírásainak, ha az eljáró bíró a felperesétől eltérő jogi álláspontját, az alapjogi sérelem fennállásának hiányára vonatkozó meggyőződését, és emiatt a normakontroll kezdeményezés elvetését az irányadónak tekintett alkotmánybírósági gyakorlatra történő hivatkozással támasztja alá. Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem és a jogerős ítélet sem vetett fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amivel kapcsolatban nem áll rendelkezésre felsőbb bírósági joggyakorlat, és amely a jelen ügyben a joggyakorlat továbbfejlesztését indokoltta tenné, illetve amelynek kapcsán felsőbb bírósági iránymutatásra lenne szükség, vagy amellyel összefüggésben a bírói joggyakorlat nem egységes. Továbbá nem valószínűsíthető az sem, hogy a tárgyi ügy kapcsán a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn.

[26] Áttérve a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti társadalmi jelentőségre alapozott ok vizsgálatára, a Kúria hangsúlyozza, hogy ezen ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. Ez a befogadási ok tehát feltételezi, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére jogi hatást gyakoroljon, akár áttételesen is. A perbeli ügy tárgya ugyan a jogalanyok széles körét érinti, kétséget kizáró módon társadalmi jelentőséggel bír, ugyanakkor az előzőekben bemutatottak szerint ebben a körben, az oltási rendszer kötelező volta tekintetében, az ügy érdemi részét jelentő elvi jelentőségű jogkérdésekben kialakult és egységes joggyakorlat áll rendelkezésre. A bírói gyakorlat a hosszú idő óta létező törvényi és miniszteri rendeleti szinten megjelenő jogi szabályozás talaján fejlődött. Szemben a befogadási kérelemben foglalt állítással, a Kúria nem észlelte annak veszélyét, hogy a jogerős ítélet által elfogadott értelmezés

ellehetetlenítené a mentesítési eljárások érdemi lefolytatását azokban az esetekben, amikor a kezelőorvosi szakvélemény beszerzése időigényes objektív okokból (pl. folyamatban lévő polgári per). Miként az elsőfokú bíróság kifejtette a jelen esetben elegendő állt a felperes rendelkezésére, hogy a kezelőorvosi szakvéleményt pótolja vagy annak hiányáról tájékoztassa az alperest. Nem indokolt ezért a felperesi felülvizsgálati kérelem befogadása ezen befogadási ok alapján sem.

[27] A felperes által hivatkozott következő befogadási ok, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. Ebben az esetben a befogadást kérőt indokolási kötelezettség terheli a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján, magát a befogadhatóságot is indokolnia kell. Ennek körében azt kell láttatnia, hogy alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy egyéb eljárási szabályszegés kihatással volt az ügy érdemére. Indokainak az előadásával olyan módon kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűségével szemben, hogy ez alapján lényegében valószínűsíthető kell legyen a bírósági döntés jogsértő volta, minden további vizsgálat nélkül is.

[28] A felperes befogadás iránti kérelméből ebben a körben értékelhető előadás az volt, amelyben azt mutatta be, hogy az elsőfokú bíróság úgy utasította el a keresetet, hogy álláspontja szerint érdemben nem vizsgálta meg az alapjogi sérelmeit, illetve relevancia hiányában a bizonyítást nem folytatta le.

[29] A Kúria erre tekintettel hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásakor a felülvizsgálati bíróság nem végezheti el a támadott döntés érdemi felülvizsgálatát, ugyanakkor a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogsértések állítása miatt a következők kiemelését szükségesnek tartja. Az elsőfokú bíróság a támadott végzést jogszerűnek találta, az eljárása során értékelésébe vonta egyrészt azt a körülményt, hogy a felperes a hiánypótlási határidő alatt nem pótolta a kezelőorvosi szakvéleményt és nem is jelezte az akadályt, értékelte a bírói joggyakorlatot is. Másrészt figyelemmel volt a törvényszék az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) számú és 3080/2019. (IV. 17.) számú AB határozataiban foglaltakra, levonva lényegében azt a következtetést, hogy az ügyben alapjogi sérelmet nem észlelt. Érdemi döntést tehát hozott ebben a körben is, az ezzel kapcsolatos álláspontját levezette.

[30] A felperes ugyan utalt az álláspontja szerinti új alkotmányos hierarchiára a gyermekek mindenek felett álló érdekével összefüggésben, de a Kúria kiemeli, hogy az Alkotmánybíróság érvelésében ez az érdek a 2025. április 15-én hatályba lépett Alaptörvény módosítást megelőzően is mérlegelésre került, amikor az AB kimondta: „az államnak akár a szülőkkel szemben is védelmeznie kell a gyermekek önálló érdekeit. Az Alkotmánybíróság [...] kifejezetten megerősíti, hogy az alkotmánybírói eljárás során nem kérdőjelezhető meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől a gyermeket körülvevő kisebb közösséget, valamint

az egész társadalmat a járványok megjelenésétől” (3080/2019. (IV. 17. AB határozat, Indokolás [43]).

[31] A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a döntésében megvizsgálta az ügyben előadott felperesi álláspontot, a rendelkezésre álló adatok és tények, körülmények figyelembevételével kialakított jogi álláspontja kitűnik az ítéletéből, következtetései is kiderülnek az indokolásából. Mindezek alapján a Kúria nem azonosított olyan garanciális jogsérelmet, amely az állásfoglalását tenné szükségessé. A felperes által a felülvizsgálati kérelmében előadottak nem alapozzák meg a rendkívüli perorvoslati kérelem befogadását. Az a körülmény, hogy a befogadást kérőnek az adott kérdés kapcsán a Kúria által kialakított bírósági joggyakorlattól eltérő jogi álláspontja van, nem alapozhatja meg a kialakult és egységes bírósági gyakorlat esetén a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria mindezek folytán az Alkotmánybíróság normakontroll eljárására vonatkozó kezdeményezést is mellőzte.

[32] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt befogadási okot is, az ügyben azonban nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, így a befogadásra ezekből sem kerülhetett sor. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot pedig a felperes nem jelölt meg, a Kúria azt hivatalból nem vizsgálhatta a felet terhelő indokolási kötelezettség miatt.

[33] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *A kötelező védőoltás alóli mentesítési kérelemre indult eljárás során hozott eljárást megszüntető végzés jogszerűségének vizsgálatára irányuló perben a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira alapított felülvizsgálati kérelem befogadásának nem volt helye, mert a felvetett kérdések - az oltási rendszer jogalanyok széles körét érintő jogi hatásának az elismerése mellett - nem indokolták felülvizsgálati eljárás lefolytatását, ennek szükségességét nem támasztotta alá a felperes befogadás iránti kérelme.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[37] A Kúria végzése elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. február 5.

dr. Márton Gizella s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő